అవసరాల రామకృష్ణారావు కథలు

ఆడపడుచులం కాదు, కోడె త్రాచులం!

'ఎస్, కమిన్'అని యథాలాపంగా అన్నాడు దిలీప్. తీరా లోపలికి వస్తున్న వ్యక్తిని, ఫైలులోంచి తలెత్తి చూసి. గతుక్కుమన్నాడు. ఆమె జయంతి!

అప్పటికే మేటర్ పెరిగిపోయిందని ఆ రోజు ఎప్పుడూ లేనిది, ఆరింటిదాకా ఉండదల్చుకున్నాడు. అందుకనే ఇంకో అరగంట దాకా డ్రైవర్ని సహా రావద్దని వాచరు వెంకన్న దగ్గిర తాళాలు పుచ్చుకుని అతన్ని పంపేశాడు.

ఎప్పుడోగాని యిలా తనకి తాను కాన్సెన్‌ట్రేటు చెయ్యడానికి కుదరదు. పరాకుగా తెరలోంచి చూసి ఎవరో కాంట్రాక్టరు అనుకుని రమ్మన్నాడు. ఎవర్నుంచి తప్పించుకుందామని యిన్నాళ్లై తను ప్రయత్నిస్తున్నాడో ఆమెకే తను ఏకాంతంగా చిక్కిపోయాడు!

మెడకి పట్టిన చెమటని రుమాలుతో అద్దుకుంటూ 'ఆఫ్టరాల్ ఆమె ఓ స్టెనో. ఊళ్లోనే పెద్ద సంస్థలలో ఒకటైన 'ఉమా ఫాబ్రికేటర్స్ ప్రైవేటు లిమిటెడ్' కి తను జనరల్ మానేజరు. పిచిక పిల్లని చూసి బ్రహ్మాస్త్రం భయపడడమేమిటి? నో, నెవర్' అని తనకి తానే జవాబు చెప్పుకున్నాడు.

జయంతి ఆలోచనలు యింకోవిధంగా ఉన్నాయి. తనని ఉద్యోగంలోంచి తీసేశామంటూ ఆర్డరు అందుకొని వారం రోజులయింది. అప్పట్నుంచీ ఆమె మనసు మనసులో లేదు. పేరుకి ప్రైవేటు కంపెనీ అయినా చాలా ఖచ్చితంగా పనిచేసే సంస్థ అది. ఆయిదయాక ఇక అయిదు నిమిషాలయినా ఆఫీసులో ఉంచరు. ఇలా ఒకటో తారీకు రాభయం అలా జీతాలు చెల్లించేస్తారు. పైపనిఅంటూ ఒక్కటీ చెప్పరు. తన చెల్లెలూచేస్తోంది, కాన్వెంటులో టీచరుగా, ఏం లాభం! పేరుకి నాలుగొందలకి సంతకం పెట్టించుకుంటారు. వెయ్యి దెప్పులతో, లక్ష హర్నింగులతో మూడొందలు జీతంగా చేతిలో పెట్టడం బ్రహ్మాండం. ఇంట్లో అన్నయ్యా నాన్నగారూ మరో ఇద్దరు సభ్యులు. అన్నయ్యకి ప్రభాత్ థియేటరులో గేటు కీపరు ఉద్యోగం. అతనేం

తను సంపాదించి యింట్లో పెట్టక్కర్లేదు, చెల్లెళ్ళ పర్సులు ఖాళీ చెయ్యకపోతే అదే పదివేలు. నాన్న నిత్య ఉబ్బసరోగి. ఏ రాత్రి ఇంజక్షన్ పడకపోతే ఆ రోజు ఆయన ఇంటిని ఏరోద్రోషము చేసేస్తాడు.

తామిద్దరూ సంపాదించినా, ఏటక్క నెలా ఇరవయ్యవ తారీకు వచ్చే సరికి గిజ్జగిజలాడక తప్పదు. తన ఉద్యోగమూ ఊడిపోతే యింకేం తిని బతకాలి!

తనకిగాని చెల్లెలికి గాని పెళ్ళిళ్ళు జరుగుతాయనే వెర్రిభ్రమకి ఏనాడో స్వస్తి చెప్పించింది జయంతి బతుకులోని పోరాటం. భ్రమలతో పాటు భయాలను కూడా పక్కకి నెట్టించింది ఆమె జీవికలోని వాస్తవికత. అయితే ఆమెకి కూడా చిన్న బెంగలేకపోలేదు. ఉన్నట్టుండి ఈ అన్నగాడు ఏ పిచ్చిముండకో పసుపు పలుపు ఒకటి బిగించి ఇంటికి లాక్కొచ్చి వంశాభివృద్ధికి నడుం కట్టడు కదా!

చచ్చే చెడీ తను గ్రాడ్యుయేటు అనిపించుకుంది. టైపూ షార్టుహేండూ పాసయ్యింది. స్టెనో పనిచేసే స్త్రీ రత్నానికి స్థిరాభరణాలుగా యీ క్వాలిఫికేషన్సు చాలవని జయంతికి అనుభవం చెప్పింది. పబ్లిక్ కన్సెర్న్సులో పబ్లిగ్గా ఎగబడుతున్నారు మొగ మహారాజులు. ఇక ప్రైవేటు కంపెనీలో పనిచేసే ఆడది ఆ మాత్రం ప్రైవేటు కంపెనీ యివ్వకపోతే పెద్దలు ఉద్యోగంలో ఉండనిస్తారా;

అనుభవంలోకి రానంతకాలం అన్నీ ఆశ్చర్యార్థకాలే. రూఫ్ గార్డెన్ డిన్నరు నుంచి ఆనాడు దిలీప్ జయంతిని లవర్స్ డెన్‌కి ఆహ్వానిస్తే తొలిసారి మాత్రమే కలవరపడింది ఏదైనా మొదటి సారే దెన్నను. తరవాత అంతా రొటీను. తనతో పాటు మరి నలుగురికి కడుపునిండాలంటే అప్పుడప్పుడు కాస్సేవు కళ్ళు మూసుకోక తప్పదు. కళ్ళు తెరిస్తే మాత్రం ఏమైందని! బండబారింది తన హృదయమే గాని తనలోని పచ్చదనం వెచ్చదనం కోరుతోందని జయంతి ఒప్పుకుంది.

అందుకే ఆమె అనుకుంటుంది, ఇందులో చెడిపోయిందేమీలేదని. చల్లారిన ఇడ్లీ లాంటిది తన పొడి జీవితం. ఇది దిగమింగడానికి సెక్సు అనే కారప్పొడి కాస్త అవసరం, అంతే. నిలువునా ఎండిపోయిన వృద్ధ కన్యలెపరూ నిలువెత్తు షీల్డు అందుకున్నట్టు తను వినలేదు. "ఇంతకీ వ్యక్తిత్వం అనేది బొత్తిగా కాళ్ళ మధ్యనే పదిల పరుచుకోవలసినంత చచ్చుసరుకా! మనమాట విని చావని ఈ శరీరంలో ఎక్కడో ఏదో అపవిత్రం జరిగిపోతోందని బెంగెట్టుకు చావడం అనవసరం. గుండె ఉండాలి, గుబాళించాలి, అంతే" అనుకుంటుంది జయంతి.

ఆడది ఏదో దోపిడీకి గురైందని అంటూ ఉంటారు. ఎవరికేమైందోగాని తన విషయంలో పోల్చుకుని చూస్తే అదీ కరెక్టనిపించదు ఆమెకి. దోపిడీ అనేది జరిగితే దానికి పిడి మగాడిదే అని ఎలుగెత్తి ఏం లాభం, ఇదో అని అంగీకరించి అందించిన ఆడదాని బాధ్యత మాట?

అందుకు కాదు.

తనని ఎందుకు తీసెయ్యాలసి వచ్చిందో ఆ కారణం విన్న దగ్గరనుంచీ ఆమెకి మండిపోతోంది. నిజంగా అది

నమ్మబుద్ధి కావడం లేదు కూడా. ఎగిరి పడి అడిగెయ్యాలని ఎంతైనా కొట్టుకు పోతోంది. ఆఫీసులో అయితే అతని పొజిషను మెయిన్ హాల్లో వేళ్లాడే దీప కళికా గుచ్ఛం. తనస్థాయి వీధిగుమ్మంలో పరచి ఉన్న కాళ్ళు తుడుచుకునే పీచు. ఇవి అఫీషియల్ పొజిషన్సులో అంతరాయాలు మాత్రమే. వీధిలో కాలుపెడితే ఎవరంతటివారు వాళ్ళు. అలా ఓ వయసు వాళ్ళుగా ఫ్రెండ్సుగా ఉన్నప్పుడు అతన్ని కదపాలి. అలాంటి ఛాన్సు కోసం జయంతి ఈ వారం రోజులూ ప్రయత్నించింది గాని కుదరలేదు. అప్పుడే ఆమెలో అనుమానం పొటమరించింది, కావాలనే దిలీప్ తనని తప్పించుకు తిరుగుతున్నాడేమో అని.

పెళ్లైన ఈ రెండు నెలల్లోనూ అతను పూర్తిగా మారిపోయిన మాట మాత్రం నిజమే మిలియనీర్ దిలీప్ కుమార్ ఎం. ఈ స్టెనో జయంతి బికామ్‌కి తాళి కడతాడని ఎగతాళిగానైనా తను అనుకోలేదు. అతను వజ్రాల వర్తకుల బంగారు బొమ్మని ఇల్లాలుగా స్వీకరించడం సహజమే కాదు, తన దృష్టిలో సమర్థనీయం కూడా.

అందుకూ కాదు.

ఫ్రాంక్‌గా ప్రాక్టికల్‌గా తనతో కష్టం సుఖం పంచుకునేవాడు పెద్ద గుమస్తా భీమశంకరం ఒక్కడే మరెవరి నోటనయినా వస్తే పూర్తిగా వినకుండానే చెవులు మూసుకోవచ్చు. అతనే చెప్తే ఏమనాలి!

దిలీప్ భార్య మనోరమాదేవి ఎమ్మే పాసయిందిట. తన కంపెనీలో ఆవిణ్ణి అతగాడు స్టెనో కమ్ పియ్యేగా వేసుకుంటాడట. ఆ ప్రైవేటు కంపెనీ సర్వాధికారి అతనే గనక జయంతిని తొలగించి అలా క్రియేటయిన వేకెన్సీలో తన భార్యని వేసుకుంటాడట!

ఆ కబురువిని ఆ లెటరు అందుకున్న జయంతికి ఆ వారం రోజులూ మరి ముద్ద దిగలేదు. ఈ ఉద్యోగం ఊడిపోయాక యిక ముద్ద ఉంటుందనా దిగడానికి.

ఇంకొకరు చెబితే గుడ్డిగా ఫాలో అవడం జయంతి నెత్తుర్లోలేదు. రెండేళ్ళుగా పని చెయ్యడం కాక అతనితో పెర్సనల్ కాంటాక్టు ఉంది ఆమెకి. అతని భోగ భాగ్యాలు ఆమెకి అనుభవైకవేద్యాలు. దిలీప్ ఓ మినిష్టరుగారి ఏకైక పుత్ర రత్నం. వాళ్ళింట్లో ప్రతి ఫామిలీ మెంబరికీ తలో ఇంపోర్టెడ్ కారూ ఉందిట. లేజీగా ఉండలేక చేపట్టాడుగాని ఈ అయిదువేల నెల జీతం ఏ విధంగా చూసినా అతని హోదాకి అవమానకరమే.

ఇక అతని సెక్స్ హెబిట్స్ కూడా అవెంత ఖరీదయినవో, ఎంత పెర్వెర్టడో జయంతికి తెలిసినవే. అసలు "లవర్స్ డెన్" కి ఏ లక్షాధికార్లో గాని వెళ్ళరు. అందులో అడుగు పెడితేనే ఎంతటివాళ్ళకీ ఆ లైటింగ్ ఎఫెక్ట్స్‌కి కళ్ళు తిరగక మానవు. వికృతీకరించిన విలాసాలకి అంతెక్కడ. ఆ బిల్డింగ్ పై అంతస్థులో దాన్ని తలదన్నే "నూడ్ కార్నర్" అనే అద్దాల కేళీ గృహం ఒకటుంది. ఒక్కరాత్రికి అక్కడ ఓ గది అద్దె రెండువేలు మాత్రమే. సుసిగ్గుకి తర్పణాలు వదిలించే నిలువెత్తు దర్పణాల గదులవి!

"దిలీప్, అది నిజం కాదనీ స్థిరం

-ఆశ్చర్యం-

"నాన్నా నువ్వు అమ్మను ఎలా పెళ్ళి చేసుకొన్నావు" అడిగింది ఆరేళ్ళ మనోరమ.

"ఓష్ణో!... ఆ విషయం నీక్కూడా ఆశ్చర్యంగా ఉందన్న మాట" నిట్టూరుస్తూ అన్నాడు కుటుంబరావు-!

కాదనీ క్షణక్షణం తెలిసిపోయినా క్షణికమైన ఎన్నెన్ని వ్యామోహాలు నాకు రుచి చూపించావు! నీ చేత్తో నువ్వు నా కళ్ళెదురుగా ఎన్నిసార్లు ఎన్నివేలు తగలెయ్యలేదు! అడగంది ఏం ఆశించానని నాకీ శిక్ష విధించావు? మీరు రోడ్డుమీద కారులో వెడుతూ మా మీద దుమ్మురేపితే కాదన్నామా! అదే రోడ్డుమీద ఓ పక్క తల వంచుకున్నైనా మా మటుకు మమ్మల్ని నడవనియ్యరా? నీ నెలజీతమే నీ వెంట్రుకకి సరితూగదే, యిక నీ పెళ్ళానికి, ఎవరు, ఆ వజ్రాల బంగారు పిచికకి. నా ముష్టి ఉద్యోగం మీదే దృష్టిపడిందా! మేం మీకు ఎలా ఎప్పుడు అడ్డొచ్చామని మమ్మల్ని తొలగిస్తారు? మా కులాసా మీకు లాసా?"

అని ఎన్నెన్ని విధాలగానో అడగాలని ఆమె మనసు సిద్ధపడుతోంది.

అందులో ఓ దానికి ముందే భీమశంకరం జవాబు చెప్పాడు.

"ఆఁ ఏముంది, మన బాస్ రాసక్రీడలు మనోరమ చెవిన ఎప్పుడో పడి ఉంటాయి. ఇంటిదగ్గిరే కాక ఇక్కడ కూడా ఇతగాడి లీలావిలాసాలమీద ఓ కన్నువేసి ఉంచుదామని ఆమె ఈ జాబ్‌కి సిద్ధపడి ఉంటుంది. లేకపోతే వాళ్ళకేం లేదా, పోదా! ఇంతకీ అది నీ పోస్టే అయిఉండడం నీ కర్మ! నువ్వు కనిపెట్టే ఉంటావు. పెళ్ళికి ముందు మన బాసు ఎంత ట్రిమ్‌గా ఉండేవాడు, ఇప్పుడెంత డిమ్‌గా తయారయాడు!"

ఎలాగయినా సరే తన జాబ్ నిలుపుకుతీరాలనే ధృఢనిశ్చయానికి జయంతి ఏనాడో వచ్చేసింది. పట్టెడన్నం కోసం గట్టి పోరాటం యిది. వాళ్ళకది వేడుక కావొచ్చు. తనలాంటి వాళ్ళకది చావు బతుకుల సమస్య. దేనికైనా తెగించక మార్గాంతరం లేదు.

ఆ ఆలోచన తట్టాక ఆమె ఆలశ్యం చెయ్యలేదు. ఇంట్లో కష్టపడి వెతికితే తనూ చెల్లీ ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు తీయించుకున్న ఫొటో దొరికింది. దాన్ని నీట్‌గా ఓ కవరులో పెట్టింది. తనని బర్తరఫ్ చేస్తూ వచ్చిన కవరుని కూడా పట్టుకుంది. రెండు కవర్లూ పట్టుకుని నెమ్మది నెమ్మదిగా నడుస్తూ దిలీప్ దివ్యాసనాన్ని సమీపించసాగింది జయంతి.

"మీ తర్వాత ఆ పోస్టులోకి ఎవరొస్తారో మా కెందుకు మేడమ్! ఒన్ మంత్ నోటీసుగాని, ఓ నెల జీతంగాని మీకు అందించి ఏ కారణమూ చెప్పకుండానే మిమ్మల్ని తొలగించే సర్వహక్కులూ మాకు ఉన్నాయి. అంతా రూల్సు ప్రకారమే జరిగింది. ఈ నిర్ణయానికి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఇక తిరుగుండదు."

జయంతి ఆగలేదు. అతన్ని చేరుకునే ప్రయత్నం ఆపలేదు. ఆ కళ్ళల్లో నిశ్చయం చూసి అతని గుండె దడ హెచ్చింది. అనుకోకుండా లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఎందుకలా మీద మీదకి వస్తున్నారు? మన మధ్య ఇప్పుడు మరేమీ లేదు ప్లీజ్ అండర్ స్టాండ్ మీ. క్రైండ్లీ గెటవే. ఐ యామ్ మేరీడ్ నౌ"

ఆ "మేరీడ్" అనే మాట విని ఏదో పురుగుమీద పడ్డట్టు అసహ్యంతో మెలికలు తిరిగిపోయింది జయంతి మనసు.

ఓ ఆడదాని దగ్గిర యావజ్జీవం పడుకోడానికి రుసుముగా పెలషోగుంజి దాన్ని కట్నం అంటున్నాడు. అదే మగాడు ఇంకో ఆడదాని దగ్గిర పడుకోడానికి పదో పరకో ముట్టచెప్పి దాన్ని పడుపువృత్తి అంటున్నాడు! వరకట్నంతో పోలిస్తే వ్యభిచారం ఎంతచిన్న అపచారం.

సాటి మనిషి అనుకుని ఈ నీచుడి దగ్గిరకా తన సందేహం తీర్చుకోడానికి వచ్చింది! జుగుప్సని తొక్కిపెట్టి, పుణ్యకాలం కాస్తా గడిచిపోకుండా తను వెలుదామనుకున్నది. పూర్తి చేద్దామని మరి రెండడుగులు ముందుకువేసింది జయంతి.

ఇంతలో అతని టేబిల్ మీద ఉన్న ఫోను మ్రోగింది. దిలీప్ ఎంత అనునయంగా మాటాడినా అవతలి ఆగంతుక అతన్ని బతకనిచ్చేలా కనపడలేదు. అది మనోరమ. మనోరమ స్వరమని జయంతికెవరూ చెప్పనక్కర్లేదు.

'కాస్త నెమ్మదిగా మాటాడు డియర్, ఇక్కడ నా ఎదురుగుండా ఓ పార్టీ కూచుని ఉన్నారు'

'అవునవును- నాచేతిలో పాకెట్ టెలివిజన్ సెట్ లేదుగాని తమఎదుట ఏకాంతంలో ఉన్న పార్టీ ఎవరో స్పష్టంగా నా మనోనేత్రంకి కనపడుతూనే ఉంది.

ఇంతవరకూ ఆఫీసులో మీకు ఏం పనో, డ్రైవర్ని వాచర్ని యింకో అరగంటదాకా ఎందుకు రావద్దన్నారో బోధపడుతూనే ఉంది. నాకు బోధపడంది ఒకటే, ఇంతటి సరసులూ, చతురులూ నిమిషానికో క్రొత్తదాని నిషాలో కులకక

ఆధ్యాత్మిక గ్రంధములు

1. సుందరకాండ ఎందుకు సుందరమైనది? 4-00
2. శ్రీ హనుమద్వ్రత విధానము 3-00
3. శ్రీ హనుమద్విజయము 15-00
4. శ్రీ లలిత కథామాలిక 6-00
5. శ్రీ రాజేశ్వరీ సహస్ర నామాదికమ్ 5-00
6. శ్రీ రుద్రాక్షాదిమాలలు—ఫలములు 5-00

ముందుగా కావలసిన పుస్తకము ధర ఎం. ఒ. ద్వారా పంపిన వారికి పోస్టేజికి వి.పి.పి. పెట్టబడును. వివరములు తెలుసు కొనదలచిన వారు ... వ్రాయవలెను.

ఎస్. ఎస్. ...

శ్రీ హనుమత్ ...

నాలాంటి దానికి ఉరితాడు బిగించడం దేనికి?"

ఉస్సురని తలపట్టుకుని క్రెడిల్ పెట్టేశాడు దిలీప్, ఇంకా ఫోను మోగుతూనే ఉంది. రెండు చెవులూ మూసుకుని లేచి నిలబడి పోయాడు.

"మేడమ్, నేనింటికి అర్జంటుగా వెళ్ళాలి. ఇంకా మీరుచెప్పుకోనేది ఏమైనా ఉందా?"

"ఏదీ నేనింకా నోరైనా విప్పందే.... ముందు మీరు కూచుంటే నేను కూచుంటాను" జయంతి కళ్ళల్లో స్పష్టంగా కనపడుతున్న తీక్షణతకి జడిసి దిలీప్ కూలబడక తప్పలేదు. మ్రోగి, మ్రోగి టెలిఫోను నోరు కూడా మూతబడక తప్పలేదు.

మరోసారి జయంతి లేచి దిలీప్ దగ్గిరగా వచ్చింది,

ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరి మధ్య బల్ల మాత్రమే అడ్డు.

అతని కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తూ ఒకొక్క ముక్కా గుండెలో గుండు దూసుకు పోయినట్టు, స్పష్టీకరించింది జయంతి.

"మిస్టర్ దిలీప్! ఇదిగో నన్ను తొలగిస్తూ మీరు జారీ చేసిన ఆర్డరు. వెంటనే తీసుకుని ఆలెటర్‌ని డిస్ట్రాయ్ చెయ్యండి లేకపోతే మీ హాపీ మేరీడ్‌లైఫ్‌ని డిస్ట్రాయ్ చేసే మేటరు ఇదిగో నా ఎడం చేతి కవర్లో ఉంది, దాన్ని బయట పెట్టవలసి ఉంటుంది. దిలీప్ సర్! డోన్ట్ ట్రైటు ప్లే విత్ మి ఎగెయిన్. యూకాన్ట్ ఈస్ట్ మి! ఏం చేస్తాం, పెళ్ళి చేసుకున్న వారికి చేసుకున్నంత!"

"ఏమిటిది, బెదిరిస్తున్నారా? బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నారా?"

"రెండూ కొంచెం కొంచెం కలిపి అందిస్తున్నాను. మనిద్దరి మధ్యా కొంత ప్రణయ జీవితం గడిచింది కదా! నూడ్ కార్నర్‌లోని మనిద్దరి కొన్ని అంతరంగిక భంగిమల స్నాప్ షాట్సు ఈకవర్లో ఉన్నాయి. మీరా ఆర్డరు వెనక్కి తీసుకోకపోతే ఈకవరు ఇక్కడ్నుంచే మీకు ఫోను చేసిన వ్యక్తి దగ్గిరకి వెళ్ళిపోతుంది. అండర్ స్టాండ్?" దిలీప్ ఆ కవరు అందుకునే లోగా జయంతి అది ఇంతింత ముక్కలుగా చించి పారేసింది అలాంటివేవీ అందులో లేవని ముందే ఎరుగున్నది గనక.

"అందులో ఉన్నవి పాజిటివ్స్ మాత్రమే దిలీప్ సర్! నన్నిప్పుడు మీరిలా షూట్ చేసినా ఆనెగిటివ్స్ మనోరమగారికి అందించే ఏర్పాటు ముందే చేసి ఉంచాను. చూడండి మిస్టర్ దిలీప్! మీ కాపరంలో నిప్పు పోసుకోడం మీకెలా ఇష్టం ఉండదో తింటూ తింటూన్న నోటిముందు కూడు పడగొట్టుకోడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. మీరు బతకాలంటే మమ్మల్ని బతకనివ్వక తప్పదు డోంట్ ఫర్‌గెట్" తెల్లబోయిన దిలీప్ మొహాన అతను పంపిన లెటరే ఇంతింత ముక్కలు చేసి విసిరి, విజయ గర్వంతో వెనక్కి మరలింది జయంతి.

Edited & Published by V. Leelavathy Raghavaiah at 1-8-519/11, Chikkadapalli, Hyd-20, & Printed by P. Ramakrishna at Raghava Printers 1-8-4/1/1, Chikkadapalli, Hyderabad-20.